

Mindretallet kan ikke acceptere Kravet om Indførelse af en Adgang til at forelægge Vælgerne Bevillingsspørgsmaal til Afgørelse ved Afstemning. Det stiller sig imidlertid ogsaa imod Afstemningstanken af *principielle* Grunde.

Saa længe vor Forfatning gennem alle sine Led bygger paa det *repræsentative* System, forekommer det unaturligt og betænkeligt at bryde dette paa enkelte, vilkaarlige Punkter, naar da ikke ganske særlige Hensyn maatte tale for det. Som saadanne kan naturligvis ikke en eller anden politisk, religiøs eller moralsk Bevægelses rent taktiske Interesse i at skabe saa gunstige Betingelser som muligt for sine Ideers Sejrgang accepteres. Der maatte kunne peges paa Forhold ved selve det paagældende Lovgivningsomraades Natur, der vanskeliggjorde Anvendelsen af den almindelige Styrelsesform overfor det.

Men dette foreligger slet ikke for Beværterlovgivningens Vedkommende og forsøges heller ikke paavist. En Overførelse af Magten i Bevillingsspørgsmaalet fra de folkevalgte Myndigheder til Vælgerne vil da kunne forlanges efterfulgt af en tilsvarende Begrænsning af de kommunale Myndigheders Bestemmelsesret paa et hvilket som helst andet Omraade, og dermed vil uundgaelig være indledet en Svækkelse af det kommunale Selvstyre, som Vælgerne dog ikke vil være tjente med at fremkalde, fordi *Ansvaaret* for Styret af Kommunens Anliggender da ikke mere vil ligge fast hos en bestemt Kreds af Mænd, men glide ud til de forskellige Partiorganisationer og „Bevægelser“ og ikke være til at ramme, naar en Gang Kommunen er kommet ud i uheldige Dispositioner.

Ogsaa rent praktiske Overvejelser opfordrer til at *tage bestemt Afstand fra Kommuneafstemningerne*. Forsaa vidt ikke bestemte Regler opstilles baade om et Minimum af Deltagere i saadanne Afstemninger og om, at en vis kvalificeret Majoritet af de mødende skal stemme for Bevillingens Nægtelse, vil Resultatet ikke med blot tilnærmelsesvis Sikkerhed kunne tages

som et Udtryk for *Vælgernes* Stilling i vedkommende Kommune. Der vil da fremkomme disse tilfældige og overfor den paagældende næringsdrivende, om hvis Bevilling der stemmes, ofte ganske uretfærdige Afgørelser, som i saa rigt Maal kendes fra de (utilstrækkeligt kontrolerede) Kommuneafstemninger, som Afholdsbevægelsen systematisk har søgt at iværksætte i de senere Aar, skønt den gældende Beværterlov hverken ved sine Forudsætninger eller ved sit Indhold hjemler dem.

Mindretallet stiller derfor Ændringsforslag om, at Reglerne om Kommuneafstemning skal udgaa. Hertil sigter Ændringsforslagene Nr. 15, 28, 29, 32 og 38.

Ændringsforslag Nr. 17 er afhængigt af Ændringsforslag Nr. 7.

Ændringsforslag Nr. 22 fjerner en Indskrænkning i § 23, som Mindretallet finder upaakrævet.

Mindretallet kan ikke tiltræde Flertallets Ændringsforslag Nr. 23 om en ændret Affattelse af § 24, 2det Stykke, men foreslaar ved Ændringsforslag Nr. 24, at Udsækning m. v. paa Arbejdspladser skal ophøre med Arbejdstidens Ophør. Mindretallet vil bestemt fraraade at gøre et saa stærkt Indgreb i den hævdvundne Frihed paa Omraader, som Flertallets Ændringsforslag vil medføre. Et saadant Indgreb vil sikkert skabe betydelig Uro paa Arbejdsstederne og yderligere vanskeliggøre de i Forvejen vanskelige Arbejdsforhold. Mindretallet undlader ikke at henvise til den Henvendelse, der er tilstillet Udvalget fra Repræsentanter for 150 000 organiserede Arbejdere med Protest mod Vedtagelsen af § 24, 2det Stykke. Et saadant Indgreb maa anses for ganske upaakrævet, idet Drikkeriet paa Arbejdspladserne er taget ganske betydeligt af i de senere Aar. Selv i Flertallets Affattelse vil Bestemmelsen kunne medføre, at Drikkeriet bliver værre end hidtil, idet den frister til i Spisetiderne at forsyne sig med en større Beholdning, og har man først faaet denne, skal den ogsaa sættes til Livs inden Fyraften. For øvrigt er